

# Úcta k rodičům – největší ctnost

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 12. ledna 2004* ←

*Slunce svítí klidně a mírně.  
Krátký úsvit jemně přináší chladný vítr.  
Pole jsou zralá zlatou úrodou.  
Květy měsíčku rozkořetají jako girlandy perel na březích řek.  
Farmáři se radují a zpívají.  
Dozrálé čili barví pole hávem jasně červeně.  
Sladký svátek Sankránti přišel, naplňujíc naše domovy  
právě sklizenými zrny obilí a luštěnin.*

*(báseň v telugu)*

Ze všech svátků je nastávající Sankránti nejvýznamnější. Je to den, kdy farmáři přivázejí domů sklizenou úrodu, sytí chudé a radují se. Tento den vědští učenci vstávají ve svatý čas zvaný *brahmamuhúrta* a zpívají védské mantry, očišťující srdce všech. Tento svátek má zvláštní význam i pro hospodáře. Vítají své nedávno přiženěné zete do svého domu, obdarovávají je novými šaty a celý dům oplývá radostí. O tom je lidová píseň v telugu:

*Protože Sankránti je svátek svátků,  
ó novomanželi, navštiv dům svého tchána a tchýně.  
Pojď, prožij svůj čas zábavou a dováděním  
se svými švagry a švagrovými.  
Celá domácnost a sousedství tě uctí láskou a náklonností.*

Je to také příležitost, kdy jsou voli pečlivě ozdobeni a zavedeni do různých domů ve vesnici. Jsou uctíváni a přepychově nakrmeni, jako vyjádření vděčnosti za veškerou těžkou práci, kterou na poli dělají. I skot je nakrmen a je provedena symbolická svatba mezi býkem a krávou, nazývajíce je jmény Ráma a Sítá. Jsou vedeni ulicemi a roztančeni pro potěšení všech.

Tímto způsobem svátek Sankránti poskytuje velkou radost a naději farmářům, hospodářům, duchovním a dětem. Nejen lidské bytosti, dokonce i ptáci a zvířata se radují z příchodu svatého svátku Sankránti. Za soumraku je nádherný pohled na ptáky letící zpět do svých hnízd, vesele a hlasitě si povídající svým vlastním jazykem a naplňující ovzduší radostným švitořením. Stejně nádherné je vidět krávy, spěchající zpět z pastvin nakrmit své mladé, a mláďata dožadující se mazlení od svých matek hlasitým bučením.

Svátek Sankránti je tolik příjemný a všemi oblíbený. Chladný vítr, melodické ptačí písně a sladká úroda cukrové třtiny ohlašují příchod Sankránti. Lidé oslavují tento svátek rozdáváním sladkostí a rýžového pudinku. Tento svátek zahání všechna zklamání a zoufalství a naplňuje naše srdce nadějí a nadšením. Lidé vstávají brzy ráno, konají posvátnou koupel a uctívají své zvolené božstvo jako je Ganapati, Subrahmanja a Pán Íšvara. Božská forma Pána Šivy je popisována takto:

*Pán Kailásy projevil svou božskou formu  
se srpkem měsíce zdobícím mu hlavu,  
s chladnou vodou Gangy prýšticí mezi rozčuchanými kadeřemi,  
se zářícím okem uprostřed čela  
a nachovým krkem lesknoucím se jako třpyt ostružiny.  
Nosí hadí náramky a hadí pás, celé tělo má potřené popelem vibhúti,  
čelo mu zdobí tečka kumkumu,  
Jeho ruměné rty rudnou šfávou betelu,  
diamantem ozdobené zlaté náušnice se mu houpají v uších  
a celé Jeho snědé tělo plane božskou září.*

*(báseň v telugu)*

Nicméně lidé dnes neoslavují Sankránti v jeho pravém duchu. Jejich oslava je omezena na pouhé předvádění rituálů. Postrádají ryzost a posvátnost. Lidé nejsou schopni radovat se z blaženosti Sankránti kvůli nenávisti, žárlivosti a sporům.

Při této příznivé příležitosti Sankránti jsou pětileté děti zasvěcovány do procesu učení zpěvem svatých védských manter. Naši dávní mudrci prohlašují: *Védáhamétam purušam mahántam áditjavarnam tamasah parastáth* (Představil jsem si nejvyšší bytost, která vyzařuje září biliónů sluncí a která je za *tamasem* – temnotou nevědomosti). Vědy velebily nejvyšší bytost rozmanitými způsoby. Rgvéda obsahuje mantry velebící Boha a jeho blaženou formu, která přitahuje každého.

Lidé oslovují své voly jmény jako Rámudu, Bhímudu atd. Podobně krávy jsou nazývány po Sítě, Gaurí, Lakšmí a podobně. Vnitřním významem tohoto je, že se zvířaty zacházeno se stejným zájmem a péčí, jako s lidskými bytostmi. Lidé zdobí krávy a voly *sárím* a *dhótím* a vedou je v průvodu ven.

Tento den dokonce i ptáci a zvířata vedou své životy v souladu s jejich přirozenými vlastnostmi. Jsou tedy schopni užívat si štěstí. Oproti tomu člověk zapomněl na svou skutečnou povahu a chová se jako zvíře. Následkem toho vede ubohý život. Ptáci a zvířata jsou lepší než člověk v tom smyslu, že žijí v jednotě a harmonii. Ale člověk se následkem působení moderního vzdělání zvrhl na úroveň zvířete. Ztratil ctnosti poctivosti a čestnosti. Ptáci a zvířata mají k jednání důvod a příhodnou dobu (angl. *reason and season*), ale člověk nemá ani důvod ani vhodný čas. V každém domě a v každém lidském úsilí je nejvyšší přednost dáována penězům. Lidé jsou pro peníze připraveni klesnout na jakoukoliv úroveň. Zvířata jsou spokojena, jakmile je nasycen jejich hlad, ale člověk nemá pocit uspokojení. Čím více vydělává, tím lačnějším se stává.

Když je pes nemocný, nežere. Pokud máte domácího mazlíčka, můžete to pozorovat. I když nalijete mléko do jeho tlamy násilím, odmítá pít. Líbí se mu zůstat s prázdným žaludkem. Ale člověk nedodrží takové sebeovládání ohledně stravování, když je nemocný. Chce všechno bezezbytku dojíst, i když má mírně zvýšenou teplotu. Přikrývá se od hlavy k patě a leží ve své posteli. Neposkytne však oddech svému žaludku, ani při stavování nedodrží vhodné omezení, i když vysoká teplota trvá. Rád jí sladkosti jako *maisúrský pák*, *burfi*, *guláb džámun* atd., které jeho nemoc jen zhorší. Člověk se chová jako zvíře a zvířata se chovají jako lidé!

Když se člověk chová špatně, starší ho kárají: „Proč se chováš jako zvíře?“ Působením moderního vzdělání člověk ztratil morálku a čestnost a stal se horším než zvíře. Získává vysoké akademické hodnosti jako bakalářský (B.A.) a magisterský (M.A.). Ale jaký to má smysl? Přidává písmeno „D“ (*dirty* – nečisté vlastnosti) ke svému titulu a stává se zlým (angl. *bad*) a šíleným (*mad*). Tento druh zvrhlého chování je pro lidské bytosti nevhodný. Člověk by měl rozvíjet dobré myšlenky, dobré vlastnosti a dobrý charakter. On se však naopak ubírá špatnými cestami, aby vydělal peníze. Peníze přicházejí a odcházejí, morálka přichází a roste. Ale člověk prodává morálku na tržišti kvůli penězům.

Vtělení lásky!

Nejpozději od tohoto dne Sankránti, usilujte o rozvíjení dobrých vlastností. Ať se vaše chování změní k lepšímu. Bháratské (indické) svátky jsou určeny k předáváním svatého učení a přeměně lidského chování. Nejsou určeny k pouhému

jedení, pití a obveselení. Nejdříve ze všeho by měla proběhnout proměna na individuální úrovni. Měla by být jednota v rodině.

Za starých časů byli lidé zvyklí žít ve společné domácnosti. Mladé páry žily v harmonii se svými rodiči, tchánem a tchýní a ostatními staršími rodiny. Kdykoli byly mezi dvojicí nějaké rozdílné názory, starší v rodině dali vhodné rady a smířili je. Snachy bezvýhradně následovaly doporučení svých tchánů a tchýní. Následkem toho nikdy nebyl žádný prostor pro konflikty v rodině. Ale moderní trend je takový, že snacha nechce žít v domě svých vyvdaných příbuzných. Chce, aby rodina byla rozdělena. Kvůli takovému rozvratnému smýšlení jsou konflikty v rodině na vzestupu. Následkem toho se *kalijuga* stala *kalahajugou* (věkem sporů) a *kalmašajugou* (věkem znečištění).

Lidé za oněch dob mluvili vždy přívětivě. Víтали hosty z celého srdce výměnou příjemných pocitů: „Jak se máte? Prosím, pojezte s námi atd.“ Vroucnost a náklonnost hostitele utišila hlad hosta více než jídlo. Ale dnes, dokonce i ve svátek, lidé neradi přijímají hosty. Když shledají hosta vstupujícího do domu, vítají ho poznámkou: „Pojď dál, doufám, že už jsi obědval, prosím, posaď se.“ Člověk se stal tak úzkoprsým, že nechce hostu nabídnout dokonce ani sousto jídla.

Jak můžete při tak politováníhodném stavu očekávat, že budou děti ideálními občany? Vlivem rodičů se dokonce i děti stávají úzkoprsými. Rodiče si přejí, aby děti získaly moderní vzdělání a vydělávaly mnoho peněz. Aby se jim dostalo vzdělání v nákladných a prestižních školách, dokonce i matky musí nastoupit do zaměstnání. Děti jsou předány do péče chůvy. Následkem toho děti nemohou zažívat mateřskou lásku. Prolévají slzy, když zemře chůva, ale ne, když odejde matka. Děti by měly být vychovávány v milující péči matky. Měly by naslouchat jejímu posvátnému učení. Jak mohou jinak v životě uspět? Moderní vzdělání nemůže spasit život člověka.

*Člověk může získat vysoké akademické tituly  
jako je bakalářský a magisterský a dosáhnout jména a slávy.  
Druhý může mít veškeré bohatství,  
může konat dobročinné skutky a získat zásluhy a dobrou pověst.  
Jiný může mít veškerou fyzickou sílu a vést dlouhý a zdravý život.  
Další může být bráhman, jenž učí vědy  
a koná takové duchovní praxe, jako je pokání a meditace.  
Ale žádný z nich se nemůže vyrovnat oddanému Pána.*

*(báseň v telugu)*

Co je vzdělání? Je to pouhé vedení agitací. Lidé pouze získávají tituly, ale nerozšiřují svou mysl. Skutečné vzdělávání je to, co způsobuje proměnu srdce. Mělo by zde být rozšiřování lásky. Ale dnešní vzdělávací systém vede k úzkoprsosti. Lidé jsou velmi pyšní na své akademické vzdělání. Zřekli se morálky a čestnosti, samotné podstaty indické kultury. Jak může bez ctnosti a poctivosti člověk dosáhnout blaženosti (*ánandy*)? Jak může vzdělání zbavené morálky spasit váš život?

Jakmile dnes studenti dokončí svá studia, jezdí do takových zemí jako je Amerika, Japonsko, Německo a tak dále. Ačkoli rodiče zcela věnují čas svým dětem, jsou pak pozváni, aby se najedli v restauraci. Lidé s moderním vzděláním nejsou tak šťastni, aby rodičům posloužili jídlem svými vlastníma rukama. Neprokazují vděčnost svým rodičům, kteří je s láskou a péčí vychovali. To je nejhorší hřích.

Měli byste se dobře starat o své rodiče. Měli byste pečovat o jejich potřeby, když jsou v pokročilém věku a ochraňovat je s láskou a starostlivostí. Když dnes rodiče zestárnou, děti se dožadují podílu jejich vlastnictví. Zajímá je jmění (angl. *property*), ale ne rozvíjení správné mysli (*proper mind*). Neváhají jít ani k Nejvyššímu soudu (*supreme court*), aby řešili své majetkové spory. Namísto toho by se měl člověk snažit dosáhnout nejvyššího stavu (*supreme state*) rozvíjením ctností. Čím je člověk vzdělanější, tím by se měl stát ctnostnějším.

Drazí studenti!

Právě jste viděli, že jsem zavolal jednoho amerického chlapce. Tento chlapec studuje na našem Institutu. Současně se také učí vědy. Na kteroukoli část věd se ho zeptáte, bude schopen krásně zazpívat příslušnou mantru. Je vskutku velkým štěstím rodičů, mít takové dítě. Jedině díky takovým rodičům je dítě schopné pěstovat dobré vlastnosti. Rodiče tohoto chlapce žijí v Americe, ale pustili ho na náš Institut, který je vzdálený od jejich rodiště, aby mu umožnili naučit se dobrým vlastnostem a dobrému chování. Ve skutečnosti měli veškeré vybavení dostupné v Americe, aby se tam jejich syn mohl vzdělávat sám. Ale oni nechtěli vzdělávat svého syna v Americe. Milují naši zemi a ušlechtilé vlastnosti, které vstřebávají děti zde. Tady děti získávají vzdělání, které je spojeno s láskou. Děti se klanějí tváří k zemi před svými rodiči s úctou a vážností. Takové vznešené vlastnosti zapůsobily na tyto rodiče a proto přivedli svého syna, aby se věnoval svému vzdělávání na našem Institutu.

Zde je malý příklad. Za dávných časů žil hindský *pandit*, který byl pověstný svou literární obratností. Jeho dva synové studovali v Allahabadu, kdežto on a jeho žena žili v malém městečku. Jednoho dne museli navštívit jiné město a

jet vlakem přes Allahabad. Napsali svým synům, aby v konkrétní den přišli na nádraží a setkali se s nimi. Vlak zastavil ve stanici a rodiče stáli ve dveřích vagónu. Viděli své syny, jak k nim spěchají.

Starší syn se dotkl nohou obou rodičů, než s nimi začal mluvit, zatímco ten mladší neprojevoval takovou úctu a vážnost. Rodiče se vyptávali na jejich zdraví a studia. Starší syn řekl: „Máme se tady dobře. Dávejte si, prosím vás, pozor na své zdraví. Vaše štěstí je naším štěstím.“ Kdežto mladší syn se vůbec nezeptal na jejich zdraví. Požádal je o další peníze. Protože se vlak chystal k odjezdu, starší syn se znovu sklonil a dotkl se nohou svých rodičů, mladší syn jim jenom zamával rukou. Když vlak opouštěl nástupiště, rodiče se dívali na své syny oknem. Ten starší je až do konce zdravil se sepnutýma rukama (*namaskar*), kdežto mladší syn měl ruce v kapsách a díval se někam s lhostejným postojem.

Když matka viděla chování svého mladšího syna, začala si dělat starosti. Vyčítala svému muži neukázněné chování mladšího syna. Řekla: „Odloučil jsi ho od nás kvůli jeho vzdělávání. Chová se jako zvíře, protože ho nikdo správně nevede.“ Otec ji uklidňoval slovy: „Je přece mladý, časem se to naučí a zlepší se.“ Ale matka nemohla přistoupit na kompromis a řekla: „Už studuje vysokou školu, když ne teď, kdy se to naučí?“ Nebyla schopná ovládnout své pocity a plakala.

Matčina slova se potvrdila. Časem dosáhl starší syn svou pílí a dobrým chováním vysokého postavení ve společnosti. Byl velice vážen pro své způsoby a vybrané chování. Poklonil se k zemi před svými rodiči a řekl: „Díky vašemu požehnání jsem v životě uspěl.“ Rodiče plakali radostí a hojně mu žehnali: „Synu, díky svým ctnostem jsi dosáhl ve svém životě vysokého postavení.“ Co se stalo s mladším synem? Nedařilo se mu u zkoušek a nakonec se musel spokojit s prací úředníka. Zatímco ten starší od všech pozdravy přijímal, mladší syn musel každého zdravit. Jak může být ten, kdo nectí své rodiče, ctěn druhými? *Jad bhávam tad bhavati* (jaký je pocit, takový je výsledek). Naše budoucnost závisí na našem současném chování.

V západních zemích dnes úctu dávají a úctu přijímají. Ale v naší zemi tato vlastnost vyhynula. Když nectíte své vlastní rodiče, ani pes po vás neštěkne. Proto kamkoliv jdete, nikdy byste neměli zapomínat ctít své rodiče. Vědy v naší zemi také vyzývaly: *Mátrdévó bhava, pitrdévó bhava, áčárjadévó bhava, atithidévó bhava* (ctěte svou matku, otce, učitele a hosta jako Boha). Tak svým nabádáním podporovaly ušlechtilé vlastnosti. Každý, kdo ctí své rodiče a řídí se jejich nařízeními, jistě dosáhne ve svém životě vysokého postavení.

Ve skutečnosti nás svátek Sankránti nabádá k pěstování takových šlechetných vlastností. „*Kránti*“ znamená proměnu. Proto je Sankránti určeno k vyvolání změny v našich životech. Ale jak na to reagujeme? Jsme schopni dosáhnout v našich životech změny? Ne. Smyslem našeho vzdělávání je odstranit špatné vlastnosti a rozvíjet dobré vlastnosti a dobré chování. K tomu jsou svátky v Indii určeny. Ale nikdo neuskutečňuje vnitřní význam těchto svátků.

Vtělení lásky! Studenti!

Vaši rodiče se těžce namáhají, aby vás uživil, vzdělal a vychoval. Dokonce i když musí hladovět, snaží se vás nějak uživit a starat se o vaše blaho. Vždy se vás snaží udržet v dobré náladě a v dobrých podmínkách. Dávají vám dobré jídlo, dobré oblečení a dobré vzdělání. Když nebudete ctít takové rodiče, jak můžete očekávat, že bude společnost ctít vás?

Všichni znáte Abrahama Lincolna. Ve svém dětství byl zvyklý chodit do školy ve společnosti bohatých chlapců. Tito chlapci nosili drahé oblečení a ozdoby. Ale Lincoln musel chodit do školy v obnošených šatech, které mu spravovala jeho matka. Jednou si z něho jeho kamarádi dělali legraci, kvůli chatrnému oblečení. Nemohl se ovládnout. Šel plačky přímo za svou matkou a řekl jí: „Mami! Nebudu už dál chodit do školy. Moji spolužáci se mi posmívají. Shlíží na mě jako na chudáka neschopného slušně se obléct.“

Tehdy ho matka vzala láskyplně do náruče a utěšovala ho: „Můj drahý synu! Nemusíš být zarmoucený kvůli takové bezvýznamné záležitosti. Toto vše ti pomůže ve tvém budoucím životě. Musíš mít na zřeteli poměry naší rodiny. Nevěnuj pozornost tomu, co říkají druzí. Žij život v sebedůvěře a sebeúctě. Respektuj všechny a buď všemi respektován.“ Od tohoto dne uváděl Lincoln do praxe radu své matky a začal si každého vážit. Postupně Abraham Lincoln mohl požívat úctu všech lidí, díky svému dobrému chování. Získal si velmi dobré jméno.

Po nějakém čase se v Americe konaly volby. Jeho přátelé a příznivci ho přesvědčovali, aby se voleb účastnil. Nakonec se jejich přání poddal a voleb se zúčastnil. Vyhrál je s obrovským náskokem a časem byl zvolen prezidentem Spojených států amerických. Dosáhl takového vysokého postavení, protože bezvýhradně následoval radu své matky a každého si vážil. Popravdě řečeno, neměl mnoho peněz, ale měl bohatství ctností. Byl šťastný ze zdaru druhých. Byl spokojený s tím, co měl a nedožadoval se peněz a hmotného majetku. Pro takové vznešené vlastnosti se vyhoupl k tomu, že se stal prezidentem Ameriky. Během svého volebního období přijal výnos o zrušení otroctví pro černé Afričany v Americe, čímž bylo ukončeno jejich nelidské utrpení.

Sebeúcta chrání člověka a vede ho k vysokému postavení. Můžete být finančně chudí, ale pokud udržujete svoji sebeúctu, budete všemi respektováni. Neshlížejte na chudé spatra. Ctěte je a jedněte s nimi s láskou. To je pravá lidská povaha. Lincolnova matka vštěpovala svému synovi takové ušlechtilé vlastnosti. Proto ji Lincoln považoval za Boha a choval ji v úctě. Kdokoli vám vštěpuje posvátné vlastnosti, je váš Bůh. Neměli byste ho hledat někde jinde. Když rozvinete sebeúctu, zjeví se přímo před vámi.

Drazí studenti!

Musíte ctít své rodiče, kýmkoli mohou být a v jakýchkoli mohou být podmínkách. Musíte ctít jejich slova a řídit se jejich nařizeními bez jakékoli výhrady. Jedině pak budete moci mít úctu společnosti. Všichni velcí lidé nedávné minulosti poslouchali a ctili své rodiče a dávali příklad světu.

Znáte základní význam dávných obyčejů a zvyklostí Bháratu? Stavívaly se například velké domy s malými dveřmi. Víte proč? Myslíme si, že tyto malé dveře zabraňovaly vykrádání předsíní domů a snadnému útěku. Ne, to nebylo důvodem. Tyto dveře byly záměrně udržovány nízké, aby umožňovaly hostům zachovávat zvyk vstupovat do domu s hlavou skloněnou v úctě k jeho obyvatelům. Tím byl každý obyčej a zvyk Bháratu určen k podporování vzájemné úcty a důvěry mezi lidmi. Byly zavedeny s velkou péčí a moudrostí. Ale dokonce i Bhárafané zapomněli na takové vznešené tradice. Dnes nenajdete ani práh (*gadapu*) ve futech hlavních vstupních dveří domu. Myslí si, že práh je zbytečná překážka ve vstupu do domu. Ne, vůbec to není překážka! Dávná tradice a obyčej Bháratu je určen k podporování pokory a úcty mezi lidmi.

Drazí studenti!

Musíte se naučit a zachovávat takové významné tradice a vzbuzovat úctu lidí. Musíte přinést svým rodičům radost svým chováním. Rodiče musí být šťastní, že je jejich dítě poslouchá. Stačí, když získáte takové dobré jméno. Boží milost nemůže být získána prováděním pouhých rituálů, jako je uctívání. Ať jste jakkoli vysoce kvalifikovaní, bude to pouze podporovat ego, ale ne pokoru a úctu k rodičům a starším. Proto musíte pěstovat vlastnosti pokory, respektu a úcty. Jedině pak se stanete dobrými občany své země. Není nutné, abyste se stali významnými. Stačí, když se stanete dobrými občany.

Jméno a sláva dnes přicházejí, ale zítra mohou být ztraceny. Získané dobré jméno však přetrvá navěky. Proto získejte dobré jméno. Musíme získat milost (angl. *grace*) boží. Lidé ale oproti tomu touží po trávě (*grass*) světských přání. Tráva je strávena dobyt看kem. Neměli byste se stát skotem tím, že budete rozvíjet chuť na trávu. Musíte se snažit získat boží milost a tím se stát dobrými jedinci.



Drazí studenti!

Toto jsou svaté dny svátku Sankránti. Při této příležitosti musíme pěstovat vlastnost dávání úcty druhým a přijímání úcty. Dám vám zde malý příklad. (Svámí si zavolal amerického chlapce, studenta Šrí Satja Sái střední školy a řekl:) Tento chlapec dosahuje prvotřídních výsledků nejen ve studiu, ale také ve vědách. Dělá rodičům nesmírnou radost svým chováním. Jeho otec je velmi šťastný, že jeho syn získal velmi dobré jméno a všichni si ho váží. (Svámí si zavolal jeho otce na stupínek a zahrnul ho svým požehnáním.) Chlapcova matka pracuje na naší základní škole a blaženě prožívá svůj čas. Oba jeho rodiče získali lásku a úctu všech, kvůli svému příkladnému chování. Tímto způsobem by se měl každý snažit přinést dobré jméno svým rodičům. Jedině pak budou vaši rodiče zažívat skutečnou radost z toho, že vás, jako svého syna, přivedli na svět.

Můžete vydělat mnoho peněz a postavit velké domy, ale ty vám nemohou přinést dobré jméno. Jsou dočasné. Jakmile získáte dobrou pověst, zůstane s vámi navždy. Přineste dobré jméno Institutu, na němž jste studovali. Zachovávejte si ušlechtilé vlastnosti. Lidé by měli být schopni vás, jako Satja Sái studenty, poznat. Jste si vědomi, že od našich studentů neúčtujeme ani *paisa*. Dále poskytují knihy a další vybavení pro potřebné a zasloužilé studenty.

Studenti mají nesmírnou lásku ke Svámímu a Svámí je také zahrnuje svou láskou a milostí. Ani když opouštějí své rodiče a přicházejí sem, nepláčou. Ale když jedu do Brindávanu a vracím se do Puttaparti, studenti v Brindávanu začnou plakat neschopni snést odloučení ode mne. Jak získali takovou intenzivní lásku? Je to Svámího láska, jež je za to zodpovědná. Je to jediná láska, kterou rozsévám všem. Mé jmění netvoří domy a honosné budovy. Láska je mým největším vlastnictvím. Dávám svou lásku a dostávám vaši lásku zpět. Často říkám studentům: „Dejte mi svou lásku, já vám dám, cokoli chcete.“ Proto mají studenti ke mně tak silnou lásku.

Rozvíjejte lásku více a více. Milujte své rodiče. Řiďte se jejich příkazy. Vaše životy budou jistě posvěceny. Stále myslíte na Boha. Kdekoli jste, v lese nebo na nebi, ve vesnici nebo ve městě, na vrcholu kopce nebo uprostřed hlubokého moře, jediná láska vám může přijít na pomoc. Je vždy s vámi, ve vás, kolem vás, nad vámi a pod vámi. *Čála santóšam* (jsem velmi šťastný).

(Bhagaván zakončil svou promluvu bhadžanem „Hari bhadžana biná“)



*U příležitosti svátku Sankránti, v Prašánti Nilajam dne 12. ledna 2004*